

NEVER UNDERESTIMATE THE POWER OF THE OMER

Tikkun Leyl Shavuot
Jesse Hefter
Maimonides Kehillah
5778 / 2018

דבר אלי בני ישראל ואמרת אליהם כִּי־תבאו אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן
לָכֶם וּקְצַרְתֶּם אֶת־קְצִירָהּ וְהִבַּאתֶם אֶת־עֹמֶר רֵאשִׁית קְצִירְכֶם אֶל־הַכֹּהֵן

וְהִנִּיף אֶת־הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה לְרִצְוֹנְכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת יִנִּיפּוּ הַכֹּהֵן

וְעִשִּׂיתֶם בַּיּוֹם הַנִּיפְכֶם אֶת־הָעֹמֶר כֶּבֶשׂ תְּמִים בְּיָשְׁנָתוֹ לֵעֵלָה לַיהוָה

וּמִנַּחְתּוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן אֵשֶׁה לַיהוָה רֵיחַ נִיחַח וּנְסִיכָה
יַיִן רְבִיעֵת הַהֵיזָן

וּלְחֶם וּקְלֵי וּכְרָמִל לֹא תֹאכְלוּ עַד־עֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה עַד הִבִּיאְכֶם אֶת־קֶרְבֶּן
אֱלֹהֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מִשְׁבַּתֵיכֶם

Allowing
Chadash

מדרש רבה ויקרא כ"ח

אמר רבי אבון ורבי נחמיה ורבי יעקב בר אבא בשם רבי יהודה ברבי סימון
רבי יוחנן ורבי שמעון בן לקיש היא, רבי יוחנן אומר לעולם אל תהי מצות
העמר קלה בעיניך שעל ידי מצות העמר זכה אברהם לירש את ארץ כנען,
הדא הוא דכתיב (בראשית יז, ח): ונתתי לך ולזרעך אחרִיך, על מנת (בראשית
יז, ט): ואתה את בריתי תשמר, ואיזה זה מצות העמר. ריש לקיש אמר

- **What are the commonalities of Brit and Omer?**
  - Temimut
  - Olam
  - L'doroteychem
  - Tishmor
- **Why Eretz Yisrael?**
  - Jews enter Eretz Yisrael on Pesach and the 1st day they are there, they perform the Mitzvah of Omer and Brit
  - A kiyum of the Havtachah to Avraham Avinu

ימי הספירה נזכרים תוך המועדות שהמה ימים טובים כמו חול המועד שיש קדושה לפנייהם ולאחריהם מיצ"מ עד קבלת התורה. וכת' תמימות תהינה ובמד' אימתי הן תמימות כשעושין רצונו של מקום. כדאיתא ע"פ יודע ה' ימי תמימים כשם שהם תמימים כך שנותיהם תמימים. כמו כן קאי על ימים אלו דכת' תמימות תהינה ונק' ימי תמימים. ונזכרים למעלה כמ"ש יודע ה'. לכן הם בכלל מועדי ה' והרי נקראו בפ' שבע שבתות. מכלל שכל הימים אלו יש להם בחי' שבתות בצד מה. והימים הללו מסייעין טהרה כמ"ש בא לטהר מסייעין אותו. ואחר יצ"מ שנעשין כקטן שנוולד ויצאנו מידי סט"א. יש לנו לבקש טהרה. לכן הכין לנו הש"י אלה הימים דכת' וספרתם לכם שהיא מתנה לטובתינו שנוכל לבוא לטהרה. וכל השנה תלוי באלה הימים כמו שגידול כל התבואות בימים אלו כן חיות האדם מתגלה עתה כי הכל רק רמז אל הנהגה הפנימיות ועי' במדרש בפ' העומר:

נתיבות שלום ספירת העומר

1911-2000 (Belarus-Jerusalem)

Pose the questions...

- 1) Brit and Omer?
- 2) Brit and Land?
- 3) Why L'Olam?

1st answer:
Commonality of Brit
and Omer in "faith
even when we don't
know..."

א.

איתא במדרש (ויק"ר פכ"ח) ר' יוחנן אמר לעולם אל תהי מצות העומר קלה בעיניך, שע"י מצות העומר זכה אברהם לירש את ארץ כנען, הה"ד ונתתי לך ולזרעך אחריך על מנת ואתה את בריתי תשמור, ואיזו זו מצות העומר. וכבר עמדו במפרשים ע"ז שהוא כמדרש פליאה, שהרי ואתה את בריתי תשמור קאי על מצות מילה, ומה ענינו אצל מצות העומר, ואיך ניתן ללמוד מכאן שבזכות מצות העומר זכה א"א לרשת את הארץ. גם עצם הענין צ"ב שמזהיר לעולם אל תהי מצות העומר קלה בעיניך, במה נגרעת מצות העומר שתהי קלה בעינינו, ומה הכוונה באומרו לעולם, דהיינו שיש בזה משמעות נצחית וענין השייך לעולם.

ויבואר, דהנה על האדם עוברים בחייו תקופות שונות, יש זמנים של גדלות המוחין, ויש זמנים של קטנות המוחין, ויש עתים שהם בחי' קטנות שבקטנות. והנה מצות מילה מקיימין בשיא הקטנות של האדם, כשהוא איך שנוולד ומבלי שיבין מאומה,

A different take on what we were like when we left Egypt

What are two of the first things the Jews do when they enter the LAND?

From the lowest to the highest...

Hashem remembers that we followed even when we were at such a far distance

Extrapolate to a chidush in Avodat HaShem

What does it mean metaphorically to reach a "place of solidity"?

וכל מעשה המצוה מתקיים רק בזה שנעשה המעשה בגופו בלא שום כוונה, ועם כל זה הרי דוקא ע"י מצוה זו הנעשית בשיא הקטנות זכה אברהם לרשת את הארץ, שזו מדרגה גבוהה ביותר. וכנגד זה יש בכללות עם ישראל במצות העומר, שהיא בעת שכלל ישראל היו בקטנות המוחין, וכדוגמת מצות מילה הנעשית בלא דעת, כן גם ישראל מיד בצאתם ממצרים, שם היו כעובר במעי בהמה משוקעים במ"ט שערי טומאה, דמה"ט קרבן העומר קרב משעורים שהם מאכל בהמה כיון שהיו בכחי' זו כעובר במעי בהמה. וזה שאמרו ז"ל לעולם אל תהי מצות העומר קלה בעיניך וכו' על מנת ואתה את בריתי תשמור, הכוונה שהרי בזכות מצות מילה שהיא כעין מצות העומר זכה אברהם לרשת את הארץ, והיינו דכמו מצות מילה שהיא בשיא הקטנות בלא שום כוונה אך על ידה זכה א"א לרשת את הארץ, כמ"כ מצות העומר אל תהי קלה בעיניך אע"פ שהיתה בקטנות המוחין של ישראל מיד כאשר יצאו ממצרים, כי מתוך שיא הקטנות הגיעו ע"י מצות העומר למדרגה הגבוהה ביותר של קבלת התורה, וכדכתיב וספרתם

לכם וכו' מיום הביאכם את עומר התנופה וכו' והקרבתם מנחה חדשה לה'. מיום הביאכם מרמז על תכלית הקטנות, מנחה חדשה רמז לקבה"ת, והיינו שמתכלית הקטנות אפשר להתעלות לשיא השיאים של עבודת ה'. וזה פירוש הכי' זכרתי לך חסד נעורייך וכו' לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה, היינו שהקב"ה זוכר להם לישראל את חסד נעורייך, מה שהלכו אחריו בזמן שיא הקטנות, שבזכות זה זכו להגיע למדרגות העילאיות ביותר.

והמדרש מלמדנו בזה חידוש בעבודת השי"ת, שבכל מצוה שיהודי עושה אפילו אם הוא בקטנות המוחין, שאין לו הדעת והכוונה הראוי', אל תהי מצוה זו קלה בעיניו, וידע כי נפעלים עי"ז ענינים גבוהים ביותר, ואף אם הוא עכשיו בתכלית הקטנות יכול להתעלות עי"ז ולהגיע לבחי' קבה"ת וירושת הארץ, וכמו שרואים במצות מילה שהיא בשיא הקטנות בלא כוונה כלל ועל ידה זכה אברהם לרשת את הארץ, וכמ"כ במצות העומר בכלל ישראל שהגיעו על ידה לקבה"ת. וזו כוונת אומרם ז"ל לעולם, שענין זה הוא לעולם דרך תמידית לאיש יהודי בעבודת השי"ת, שגם כאשר הוא כמצב של שיא הקטנות אם יעשה כל שביכולתו לפי ערכו ומצבו יזכה לבסוף עי"ז לרשת את הארץ.

Torah of Kozhnitz:
Why we don't recite
Shehecheyanu for
Sefirat HaOmer...

What is the
question of the
Chacham at the
Seder?

Prepare on good
days for the
inevitable bad days

A novel
interpretation of At-
Bash

A novel
interpretation of
"Emor-V-Amarta"

Extend the thought
to Havdalah

ובענין זה איתא עוד בעבודת ישראל מהרה"ק מקוזניץ זי"ע, ומובא בדברינו כמה פעמים לתוך מה שהקשו הפוסקים מדוע אין מברכים שהחיינו על מצות ספירת העומר כמו על כל המצוות הזמניות, ע"פ מה שגילה לנו האר"י הק' אור גדול, שבליל א' דפסח מאירים כבר כל הגילויים וההארות של ימי הספירה, מוחין דגדלות וקטנות, ע"י כל המצוות של ליל הסדר מצה וד' כוסות, וכשחלף יום א' דפסח מסתלקן כל ההארות האלו, ואח"כ בימי הספירה מעוררים ישראל בעבודתם שוב את ההארות שהיו בליל א' דפסח, וע"כ אין מקום לברך שהחיינו על מצות ספה"ע כי אין אלו הארות חדשות שהרי כבר נתגלו בליל א' דפסח, ועפ"ז מבאר את שאלת החכם בהגדה, מה העדות והחוקים והמשפטים אשר צוה ה"א אתכם, דשאלתו על עבודת ימי הספירה, לשם מה הם התיקונים של ימי הספירה, הרי כליל ראשון של פסח כבר נמשכו כל ההארות האלו ולשם מה צריך להמשיכם מחדש בימי הספירה, והתשובה ע"ז היא אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן, דהנה יש ליהודי זמנים של גילויים שנותנים לו מן השמים בחי' הארת המוחין ונפתחים מוחו ולבו בעבודת ה', ויש ימי חשכות, זמנים של התגברות היצה"ר, עד כדי שאינו יכול לעמוד בזה, והתפקיד של איש יהודי הוא להכין מהזמנים הגדולים שהקב"ה מאיר לו לזמנים החשכים, וזה ענין ליל א' דפסח שהוא זמן גדלות ואח"כ מסתלקת הארתו, ובאים ימי הספירה שהם ימי קטנות, וימי הגדלות מאירים את ימי הקטנות, שבליל א' דפסח יורדים באתערותא דלעילא גילויים כאלה המאירים את כל ימי הספירה, ומכוחם ניתן להגיע אז שוב להארות של יום ראשון דפסח ע"י אתעדל"ת בעבודתם של ישראל, וכזה מבאר שם ג"כ הסימן א"ת כ"ש, א"ת היינו א' דפסח הוא כנגד תשעה באב, והיינו שביום א' דפסח צריך יהודי לקשר עצמו היטב כ"כ בהשי"ת עד שאפילו כתשעה באב שהוא יום החשכות הגדולה ביותר יהי' קשור להשי"ת, כי זוהי העבודת של איש יהודי שימי הגדלות יאירו את ימי הקטנות, ועד"ז מפרש גם במאה"כ אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם, ואחז"ל אמור ואמרת להזהיר גדולים על הקטנים, להזהיר מלשון להאיר, שהזמנים הגדולים והמאירים יאירו את הזמנים הקטנים, וכאשר הקב"ה עוזר ליהודי ונותן לו ימי גדלות עליו לקחת מהם כח למען יוכל עמוד בימי הקטנות, וכן איתא בתורת אבות עה"פ על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא, עת מצוא היינו בעת היציאה מש"ק ומיו"ט, וכל חסיד יתפלל אליך על זאת שישאר בו משהו בצאתו מן הקודש, שתיחקק אצלו רשימא קדישא מהיום הק' שעבר עליו, ולא ישקע שוב בעפרורית של ימות החול כבעבר.

Why Tishmor in the Pasuk about Brit?
And...

How does it connect
to Tishmor of
Omer?

Comparing the
process of a Niddah
purifying herself to
unite with her
husband with the
process of
enhancing oneself
during the period of
Sefirat HaOmer

עוד יש לכאר בדברי ר' יוחנן לעולם אל תהי מצות העומר קלה בעיניך וכו' בהקדם ישוב הדיוק בפ' ואתה את בריתי תשמור. הרי מצות מילה היא מצות עשה, ואילו תשמור הוא לשון לא תעשה, והי' צ"ל בלי קיום כמו ששייך בקיום מצות עשה בפועל.

אלא משום דעיקר מצות ואתה את בריתי תשמור היא השמירה בלא תעשה שלא לפגום פגמי ברי"ק ח"ו (ועי' ב"ח יור"ד סי' ר"ס). ועי"ז זוכים לרשת את הארץ כדכתיב לאחר פרשת עריות (בפ' אחרי) אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים וגו' ותקא הארץ את יושבי' וגו' ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אותה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם, דהיינו שירושת הארץ היא מכת השמירה והקדושה כאשר מקיימים ואתה את בריתי תשמור. והנה כיוצא בזה ענין ימי הספירה הוא ג"כ בלא תעשה האמור, כמ"ש לטהרנו מקליפותינו ומטומאותינו, וכדאיתא מהאר"י הק' שימי הספירה עיקר תפקידם הוא לתקן פגמי ברי"ק רח"ל. עוד איתא שם שמ"ט ימי הספירה עולים בגימ' כמנין א"ל ח"י שהוא השם הק' של

שמברי"ק. וע"ז אומר המדרש לעולם אל תהי מצות העומר קלה בעיניך, דאף שמצות העומר בעיקרה היא בלא תעשה לטהרנו מקליפותינו ומטומאותינו, הרי כמו שבזכות מצות מילה זכה אברהם לרשת את הארץ וכו' על מנת ואתה את בריתי תשמור. 'שמשמעותו כאמור בלא תעשה, כמ"כ מצות העומר ע"י השמירה וההיטהרות הזאת מקליפותינו ומטומאותינו מביא לקבלת התורה. וכספירת שבעה נקים המטהרת אשה לבעלה להגיע ליחוד, כמ"כ דוקא עי"ז שיהודי מטהר עצמו בימי הספירה הוא מגיע לקבה"ת, וע"י שנטהר בספירת העומר מקליפותינו ומטומאותינו זוכה לואטהר ואתקדש בקדושה של מעלה רמו לקבה"ת שהיא הקדושה העילאית.

How great is the "little" mitzvah of Omer?

See Midrash Rabbah Vayiqra in the same section as the R. Yochanan segment (similar piece in Esther Rabbah (10:4)

How great is the power of every Mitzvah?